

Писмо

До дълбокоуважавания редактор на нашия вестник, — „Свободна трибуна“, — започна господин Остроносков, поправи пенснето, подозрително се огледа и продължи:

— Драги колега, нека не ви е чудно сбръщението, с което почвам. То се откъсна от мен и аз не го спрех, защото знам: хората на перото стоят над предрасждаците. Обаче, преди да пристъпя към същественото на моето кратко писамце, ще Ви предупредя, че бързам, защото съпругата ми притежава редката способност да прочита всичко, излязло от вдъхновеното ми перо, още когато го пиша и то без да усетя.

Господин редакторе, като Вас и аз съм носител на светлината. Долу демагогията! . . . Нека бичуваме заедно, както сторихте, вече в знаменития първ брой на „Свободна Трибуна“. Дерзайте и пишете, — аз съм с Вас. Да, да, запомнете добре: има един Сфинкс, който е зад Вас. Не се смущавайте. Истината трябва да блесне, защото още, от първия фатален брой, аз схванах, че нас нещо свързва. Това аз почувствах още тогава, когато четех статия след статия в „Златен Лъч“. От тогава вече вие ме имате като най редовен абонат, защото се уверих, че от всяка Ваша буква блика обич към нашия мил град, който уви, запада от ден на ден. Да, да Вие сте прави: без канализация и осветление ние не ще напреднем. Това може само Вашия орлов поглед да схване, а след Вас съм аз. Сега на мен е тъй ясна цялата геология за причините на западането на нашия град, че аз всеки ден, като седа в „Златен Лъч“ си повтарям: „дълбоките причини се крият само там, а не другаде . . .“

Драги Колега, а знаете ли кой е виновника за катастрофата?! . . .

— Общинарите. Те и само те. Разбира се, най голям грешник е Кмета. Верно, за него не си струва и да се говори, защото този простак е същинска делва и единственото интелигентно нещо в него е бумбецо. Общинските съветници, идващи от друга страна сж всичките скандалджии и поплювалки. Те мислят да управляват града само с архива, протоколиця събрашия, че така ли повелява конституцията?! Така ли се управлява?! . . . Камшик, камшик, трябва, а не канцеларши-